

Deuteronomium 30:11-20; Matteüs 7: 21-28

Willen we iets echt, iets wezenlijks zeggen over onszelf, iets wat niet alleen wij hebben, maar iets wat alle mensen bezitten, niemand uitgezonderd, dan moeten we dit zeggen: wij kunnen kiezen.

Wij, mensen, zijn keuze-dieren. Wij zijn *choosing animals*.

Daar kunnen wij niet aan ontsnappen.

Het leven vraagt nu eenmaal van ons om keuzes maken, hoeveel stress dat ook geeft. Om vrij en zelfstandig te kunnen leven, zullen wij moeten kiezen.

Die keuzes kunnen klein en alledaags zijn.

Het is een keuze geweest die ons vanmorgen uit huis heeft gehaald en ons hier doet zitten.

Volgende week kan onze keuze weer anders uitvallen.

Maar er zijn ook keuzes die groot, serieus en fundamenteel van karakter zijn.

Dat zijn keuzes die richtinggevend zijn niet alleen voor vandaag, maar voor heel ons verdere leven.

De keuze voor een school of opleiding is zo'n fundamentele en bepalende keuze.

Kies je voor de bouw, dan kom je niet in de zorg terecht.

Kies je voor de zorg, dan ga je niet als IT'er aan de slag.

Kies je voor IT, dan wordt je geen advocaat of rechter.

Zo lopen wij tegen veel meer van die fundamentele en richtinggevende keuzes aan die door ons gemaakt moeten worden.

Met deze keuzes sturen wij ons leven een bepaalde weg in en sluiten we tegelijk andere wegen voor onszelf af.

We noemen zulke fundamentele en bepalende keuze existentiële keuzes.

Existentiële keuzes zijn keuzes die vorm geven aan ons bestaan, aan onze existentie – een ander woord voor bestaan – aan ons leven.

Zoals de keuze vanmorgen om naar de kerk te gaan bepaalt hoe deze zondagochtend 19 november er voor ons uit ziet, zo geeft de keuze voor een studie of voor een relatie of voor een bepaalde kijk en perspectief op mens en wereld vorm aan alle dagen van ons leven.

De keuze om christen te zijn zet ons op een andere manier in het leven neer, dan wanneer we ervoor kiezen om geen christen te zijn.

De keuze om dat wel te zijn, om als christen te leven, is van ingrijpende invloed op vele andere keuzes waarvoor we komen te staan.

De Bijbel leert ons over onszelf dat wij kunnen kiezen en dat wij moeten kiezen.

Dat is wie de mens is.

Als mens zijnde - moeten wij keuzes maken, moeten wij kiezen wat wij gaan doen, hoe we over iets denken, bij wie wij ons aansluiten.

Dát wij moeten kiezen is les nummer 1 in de Bijbel.

Adam en Eva moesten al een keuze maken:

Wat gaan we doen? Eten we van de boom van goed en kwaad, of luisteren we naar God en doen we dat niet? Blijven we van die vruchten af?

Wát wij moeten kiezen is les nummer 2 in de Bijbel

De keuze waarvoor we staan, lazen we net, is de keuze tussen leven en dood, tussen het goede en het kwade, tussen zegen en vloek.

De keuze waarvoor we staan, is de keuze voor het liefhebben van God, voor het volgen van de weg die Hij wijst, voor Zijn geboden, wetten en regels.

Als Joodse man, die een Joodse jongere en een Joods kind is geweest, kent Jezus de oproep van God om te kiezen voor Zijn woorden en wetten en daarmee voor het leven, het goede en de zegen.

De gelijkenis die Jezus vertelt, over de verstandige man die zijn huis op een rots bouwt en de man die niet nadenkt en zijn huis op zand bouwt, deze gelijkenis is het slot van een lange les van Jezus die wij de bergrede noemen.

In Zijn rede, in zijn les op de berg, legt Jezus uit wat de keuze voor het leven inhoudt en hoe wij het goede kunnen doen.

De woorden van Jezus hebben wij nodig als fundament, als rots om te kunnen kiezen voor het leven, om te kunnen kiezen voor het goede.

Kwade stormen steken op die op het huis inbeuken.

De goede God en de goede weg die Hij ons wijst, mogen wij juist nu niet kwijtraken.

"Zoek naar het goede en verlies dat niet uit het oog," schrijft een Joods journaliste deze week.

Verbijsterd vraagt ze zich af hoe het kan dat na de inktzwarte gruwelijkheden van 7 oktober die tegen het Joodse volk gericht waren, dat daarna de haat tegen de Joden, het antisemitisme als een bergstroom aanzwelt en zo veel mensen met zich meetrekt. Hoe kan dat goed zijn?

Ons persoonlijk leven krijgt vorm door de keuzes die wij maken.

Zo vormen wij ook ons samenleven door de keuzes die wij maken, door de daden die wij doen, door de mening die wij geven, door de stem die wij bij de verkiezingen uitbrengen.

Mensen in onze tijd zeggen: Het goede begint bij mij, bij mijn leven, bij mijn groep, bij mijn positie in de samenleving, bij mijn onderdrukking en mijn slachtofferschap.

Christenen zeggen: *Nee, het goede begint niet bij mij. Het goede begint niet bij ons, als groep. Het goede begint bij de goede God. Het goede begint met onze keuze om Hem lief te hebben door de weg te volgen die Hij ons wijst.*

God is de rots onder onze voeten.

Amen.